

Reglerne vedr. HZP (Verbands-Herbstzuchtprüfung)

A) Generelt

§ 27 (1) HZP'ens hovedformål er at konstatere udviklingen af jagthundens naturlige anlæg, med henblik på egnethed og brugbarhed som jagt- og avlshund.

(2) Jagthundens uddannelse vedr. mark- og vandarbejde burde i det væsentlige være afsluttet på nuværende tidspunkt.

(3) På HZP'en afprøves efterfølgende fag:

Fag		Fagtal
Anlægsfag	Sporarbejde	3
	Brug af næsen	3
	Søg	2
	Stand	2
	Evnen at blive ført	2
	Arbejdsglæde	1
	Vand (b) Søg med and i stærkt bevokset vandhul/sø	3
Dressurfag	Vand (a) Apportering af and i stærkt bevokset vandhul/sø	1
	Eftersøgning af fuglevildt a) Arbejde med vingede fugle incl. apportering. b) Eftersøgning c) Fuglevildtslæb	1 1 1
	Hårvildtslæb Apportering og aflevering a) Hare eller kanin b) And c) Fuglevildt	1 Gennemsnitskarakter a-c
	Lydighed	1

Desuden skal hundens skudfasthed afprøves ved mark- og vandarbejde.

(4) Følgende skal konstateres:

1. Måden at jage på:

Sporhals, hals ved syn af vildtet (sigthals), kan ikke afgøres, stum eller waidlaut (også i forbindelse med sporhals eller ved syn af vildtet). Dette kan kun konstateres ved hare eller ræv og ikke ved råvildt.

2. Hundens opførelse og bygningsfejl af kroppen i henhold til formblad 5

§ 28 (1) Ved HZP'en overlades det til klubben/organisationen, hvordan sporarbejde afprøves (obligatorisk fag). Dette offentliggøres ved annoncering af prøven.

(2) Alle hunde prøves enkeltvis i alle fag. Ved markarbejde skal alle hunde have flere muligheder for at vise deres evner.

B) De enkelte prøfefag

1. Sporarbejde

- §29 (1) Har man mulighed for at afprøve hunden ved sporarbejde skal føreren, når han melder sig til prøven, bindende meddele om hunden skal prøves i det fag. Hvis svaret er ja, så er dette fag obligatorisk. Er sporarbejde ikke prøfefag, må det viste sporarbejde ikke dømmes, men kan bruges til vurdering af næsen.
- (2) Ved **sporarbejdet** afprøves hundens næse på et usynligt hare- eller rævespor, det er tilladt at hundeføreren følger hunden i snor op til 30 meter.
- (3) Der bedømmes **sporvilje** og **sporsikkerhed**.
- (4) **Sporviljen** er karakteriseret ved, hvordan hunden indstiller sig på sporarbejde under hensyntagen til jordbundsforhold og vejret, hvordan hunden tager sporet og hvordan den arbejder på sporet også under vanskelige forhold. Sporviljen karakteriseres også ved informationer, om hunden er i stand til at følge vildtet, når den hetzer. Har den mistet vildtet af syne, vil den så følge efter vildtet på sporet eller vil den afbryde arbejdet og søge planløst rundt i terrænet.
- (5) **Sporsikkerheden** viser sig i hundens opførsel på sporet, er hunden stabil i sin karakter, når den arbejder på sporet dvs. den arbejder roligt og sikkert videre, når de første vanskeligheder viser sig.
- (6) Ved bedømmelsen **skal** der lægges mere vægt på sporvilje og sporsikkerhed samt sværhedsgraden frem for længden af sporet. En hund, der afbryder sporarbejdet, når den første forhindring viser sig, kan ikke bedømmes med "meget godt."

2. Brug af næsen

- §30 (1) Brug af næsen skal omhyggeligt bedømmes.
- (2) Den fine næse viser sig under søget først og fremmest ved at vildtet hyppigt bliver fundet, ved at hunden markerer vildtet fra lang afstand eller ved en kort markering af et sted, hvor vildtet har ligget. Hvorimod på sporet skal der lægges vægt på, hvordan hunden tager sporet op og dens reaktion, når den mister færden, når den krydser sporet eller når den genfinder sporet.
- (3) Hundens brug af næse under vandarbejde skal meddeles "dommerkomite mark" til den endelige bedømmelse af næsen.

3. Søg

- § 31 (1) Ved marksøg skal hovedvægten lægges på hundens **vilje til at finde**. Desuden skal søget være **planmæssigt og vedvarende**.
- (2) Overvejende travsøg kan højst bedømmes med "godt" (7 point).

4. Stand

§ 32 (1) Ved fund af vildt skal hunden "tage stand" eller "ligge stand". Den fremragende stand viser sig i, at hunden holder stand indtil føreren kommer op til hunden, vildtet er fløjet eller har rejst sig. Der skal tages hensyn til de særlige vanskeligheder ved ikke fastliggende vildt. Efterprellen må ikke have indflydelse på karaktergivningen ved Stand. Hunde, hvor der kan konstateres at de blinker, dumper i prøven.

(2) Standen skal fortrinsvis afprøves ved fuglevildt. Er der ingen mulighed for at det afprøves ved fuglevildt, må standen ikke bedømmes dårligere ved andet vildt.

5. Førighed

§ 33 (1) Førigheden er hundens vilje til at holde kontakt med føreren. Det viser sig bl.a. ved, hvordan hunden reagerer, når den skal kobles eller slippes, ved søg, hvordan den søger øjenkontakt til føreren ved standen og hvordan den holder kontakt med føreren ved lang afstand.

Informativ er ligeledes, hvordan hunden forholder sig, når den hetzer vildtet, om den søger tilbage eller benytter chancen til at jage selvstændigt videre.

(2) Førigheden skal bedømmes af alle dommerkomiteer.

6. Arbejdsglæde

§ 34 (1) Ved bedømmelsen af arbejdsglæden er det først og fremmest arbejdsviljen, som hunden viser i alle fag, som skal bedømmes.

(2) Arbejdsglæden skal bedømmes af alle dommerkomiteer.

7. Vandarbejde

A. Generel del

Den generelle del dækker tysk dyreværnslovgivning, som er ret kompleks at oversætte og ikke relevant for forståelsen af de enkelte fag, hvis man ønsker at sætte sig ind i den del, må den læses på originalsprog.

B. De enkelte fag

§ 36 Der afprøves følgende fag ved HZP'en i nedenstående rækkefølge:

Skudfasthed, eftersøgning i tæt vegetation i vand, søg med and i tæt vegetation i vand og apportering af and.

Ved genafprøvning efter hunden dumpede ved foregående prøve (§ 35 afsnit 7) skal hele afprøvningen i vandet gentages.

Ved flere foregående beståede prøver bruges det bedste prædikat i faget ” søg med and i tæt vegetation i vand”. Finder hunden under vandarbejdet tilfældigt en levende and skal dette arbejde bedømmes.

(1) Skudfasthed

- (a) En and kastes synligt for hunden på en åben vandoverflade og hunden opfordres til apportering. **En hund som ikke efter ca. 1 min er i vandet kan ikke fortsætte med prøven.**
- (b) Mens hunden svømmer ud til anden afgives et haglskud i andens retning og skal ramme vandoverfladen. **Hunden skal apportere anden selvstændigt** (uden påvirkning fra førerens side, når hunden ikke arbejder korrekt). Skyder føreren ikke **på vandet skal apporteringen gentages** også, hvis hunden har apporтерet anden korrekt.
- (c) **En Hund som ikke løser opgaven kan ikke fortsætte med prøven.**

(2) Eftersøgning i tæt vegetation i vand

- (a) Eftersøgning i tæt vegetation skal gennemføres lige umiddelbart efter afprøvning af skudfasthed.
- (b) Til dette kaster man en friskskudt and i den tætte vegetation uden at hunden hverken kan se kastet eller anden. Anden skal helst placeres således at hunden skal svømme over et frit vandareal for at nå den tætte vegetation, hvor anden ligger.

- (c) Føreren sender hunden fra et sted, som er **mindst 30 meter fra anden** i den retning af, hvor anden ligger. Hunden **skal** fra dette sted **selvstændigt** og uden indvirkning fra føreren finde anden og **aflevere** den.
- (d) Føreren må godt understøtte hunden og dirigere hunden, dog ved kontinuerlig påvirkning af hunden eller skydning henholdsvis stenkast reducerer prædikatet.
- (e) **En hund**, som i dette fag **ikke mindst opnår ”tilstrækkelig”** må **ikke fortsætte med vandprøven**
- (f) **En hund, som ikke apporterer den fundne and uden påvirkning fra førerens side kan ikke bestå prøven.** I dette tilfælde skal også eftersøgning i tæt vegetation bedømmes ”utilstrækkelig.”
- (g) Møder hunden under eftersøgningen en levende and, skal man forholde sig i henhold til § 36 og faget eftersøgning med and i tæt vegetation i vandet, skal arbejdet bedømmes. Hvis arbejdet bedømmes med mindst ”tilstrækkelig” skal man fortsætte med eftersøgning i tæt vegetation i vand.

§ 37 (1) **Søg med and i tæt vegetation i vand**

- (a) En levende and udsættes i tæt vegetation. **Hunden må ikke kunne se forberedelsen**
- (b) Efter udsættelsen af anden fører dommeren hundeføreren til det punkt som er ca. et haglskudslængde væk fra det sted, hvor anden er udsat. Herfra opfordrer føreren sin hund til eftersøgning.
- (c) Hunden **skal selvstændigt søge og finde anden**. Dog er det tilladt for føreren at understøtte sin hund, vedvarende indgriben fra førerens side mindsker prædikatet.
- (d) Ligeså snart hunden har presset anden ud af den tætte vegetation og følger den synligt, skyder føreren eller en udvalgt person anden under hensyntagen til sikkerhed.
- (e) Den skudte eller fangede and **skal af hunden selvstændigt, uden nogen påvirkning fra førerens side, apporteres.**
- (f) Dommeren skal slutte hundens arbejde ligeså snart, han kan bedømme hundens indsats. Det gælder også, hvis anden ikke bliver skudt eller dommeren får det indtryk, at hunden ikke kan løse opgaven. I det første tilfælde kastes synligt en and ca. 30 meter fra hunden. Hunden skal **selvstændigt** og uden påvirkning fra førerens side **apportere anden**.
- (g) **En hund, som ikke apporterer den skudte eller fangede and selvstændigt og uden påvirkning fra førerens side, kan ikke bestå prøven.** I dette tilfælde skal bedømmes, søg med and i tæt vegetation i vandet, med ”utilstrækkeligt”. En for hunden observeret and betragtes som fundet.

(2) Apportering af and

- (a) Følgende skal bedømmes: Hvordan hunden bringer anden tilbage, hvordan hunden samler anden op og hundens greb.
- (b) Hvis hunden lægger anden ned før aflevering til føreren(f.eks. for at ryste sig) kan dette kun bedømmes med ”godt” (7 point). Er hundens greb af den skudte eller kastede and uheldigt (f.eks. i hoved, vinge eller hale) og forbedrer grebet, når den kommer i land uden at ryste sig, sætter sig og afleverer anden korrekt, må den ikke dømmes ned på det.

- (c) Det må ikke dømmes som fejl, hvis hunden ryster sig uden at miste greb om anden.
- (d) Til bedømmelsen skal dommeren være opmærksom på, at hunden afleverer anden korrekt og siddende.
- (e) Bedømmes apportering af and, med "utilstrækkeligt" eller "ikke afprøvet" kan den samlede bedømmelse af apportering af and højst bedømmes til "utilstrækkeligt" eller "ikke afprøvet".
- (f) En hund skal aflevere alle ænder, fundne eller fangede, ved vandarbejdet selvstændigt og uden påvirkning af føreren. Dog må føreren rose sin hund under arbejdet, når den arbejder korrekt.
- (g) Forstyrres hunden under sit arbejde, p.g.a. usædvanlige omstændigheder, har dommeren mulighed for at gentage opgaven.

(8) Apportering af fuglevildt

(1) Hvis der er mulighed for det **skal** man skyde **fuglevildtet synligt for hunden**.

(2) Hunden **skal, hvis det er muligt, apportere et stykke friskt skudt fuglevildt**.

enten

(a) **Ved eftersøgning af en vinget fugl (fasan)**

Det skal dømmes, hvis hunden går på spor af en vinget fugl (fasan), apporterer og afleverer den til sin fører.

eller

(b) **Ved den frie eftersøgning og apportering af en frisk skudt fugl (ikke kastet).**

(3) Dette arbejde må kun dømmes, hvis det skudte fuglevildt falder i tæt buskads uden at hunden har kunnet se, hvor fuglen er faldet.

(4) Har den arbejdende hund set fuglen falde skal dommeren give den til en anden hund, som ikke har haft chancen for eftersøgning af en vinget fugl eller friskskudt fuglevildt.

(5) Til denne prøve vises føreren den ca. placering af, hvor fuglen faldt. 40 meter fra stedet løsner føreren hunden og sætter den på apporteringsopgaven. Føreren **må godt følge efter hunden**.

(6) Hunden skal vise med sit beherskede søg **foran føreren** og brug af næsen, at den vil finde fuglen. **Hunden skal finde fuglen og apportere fuglen uden nogen form for påvirkning fra førerens side.**

(7) Bedømmelse af dette arbejde er afhængig af, hvordan hunden indstiller sig på sin opgave.

(8) Viser hunden i dette fag først den ene del af faget og apportere senere en vinget eller friskskudt fugl med en "god" eller "meget god" bedømmelse, så skal den højst opnåede karakter overføres. **En hund, som ikke apporterer den vingede eller skudte fugl, kan ikke bestå prøven.**

d) **Fuglevildtslæb**

(9) Har man ikke mulighed for a og b eller kunne hunden ikke finde fuglevildt, skal der trækkes et fugleslæb til hunden.

(10) Slæbet skal trækkes umiddelbart før afprøvning i medvind i bevokset bundforhold. Slæbet skal være mindst 150 meter langt (ca. 200 skridt) og med 2 stumpvinkler. **Afstanden mellem de forskellige slæb skal være mindst 100 meter. Alle slæb skal helst være ligeværdige.** Ved enden af slæbet placeres et friskskudt fuglevildt. Derefter fjerner dommeren sig i forlængelse af

sporet og gemmer sig således, at hunden ikke kan se ham, når den kommer til enden af sporet. Der skal han løsne det til slæbet anvendte fuglevildt og lægge det frit tilgængeligt. Han må ikke forhindre hunden i at apportere det pågældende stykke fuglevildt.

Hvis føreren ønsker at slæbet skal trækkes kun med 1 fugl, skal fuglen befries fra slæbelinen, før hunden påbegynder sit arbejde.

- (11) **Hunden må ikke se, når slæbet trækkes.** Føreren kan forlange, at det anvendte fuglevildt til slæbet også bliver frigivet for enden af sporet. Dette skal meddeles dommeren før slæbet trækkes. Også i dette tilfælde skal slæbtrækkeren i sit gemmested lægge et stykke vildt af samme type fuglevildt, som er blevet anvendt til slæbet.
- (12) Det er tilladt, at føreren følger hunden i snor **de første 20 meter**, derefter skal føreren blive stående og **hunden skal selvstændigt udrede slæbet**. Hvis hunden kommer tilbage uden at den har fundet vildtet og ikke igen selvstændigt optager slæbet, er det tilladt at sætte hunden 2 gange mere på slæbet. Enhver påvirkning af hunden fra førerens side betragtes som genstart af hunden.
- (13) Hunden **skal udelukkende ved hjælp af slæbet finde vildtet** og skal **selvstændigt uden påvirkning fra føreren apportere vildtet**. Ved vurdering af hundens arbejde skal både slæbet og apporteringsarbejdet indgå.
- (14) Under a) arbejde med vingeskudt fugl (fasan) b) Søg og apportering af friskskudt fuglevildt c) Apportering af fuglevildtet på fugleslæbet skal det betragtes, hvordan hunden indstiller sig på sit arbejde, hvor ihærdigt den vil finde vildtet og apportere det.
- (15) Hvordan hunden kommer med vildtet er et udtryk for, hvordan hunden har lært sine færdigheder dvs. hvordan hunden samler vildtet op og hvordan den bærer vildtet. Hvordan den afleverer vildtet til sin fører skal vurderes i faget "Apportering og aflevering".
- (16) En hund, som finder vildtet for enden af slæbet og ikke apporterer, kan ikke bestå prøven. Den må ikke gentage slæbet. Det betragtes ikke som fejl, hvis hunden finder det første, men apporterer det andet.
- (17) Hvis hunden forstyrres under slæbet p.g.a. usædvanlige omstændigheder er det op til dommeren at give hunden en ny chance.

9. Hårvildtslæb

- (1) Til hårvildtslæbet skal der bruges kanin eller hare. Slæbet skal trækkes 300 meter (400 skridt) med 2 stumpvinkler.
Det første knæk efter 100 meter.
- (2) Desuden gælder de samme betingelser, som ved fuglevildtslæbet.

10. Apportering og aflevering

- § 40 (1) Under apportering og aflevering bedømmes hundens færdigheder i, hvordan den opsamler vildtet, hvordan den bærer vildtet og hvordan det afleveres.
- (2) Den korrekte opsamling af vildt og den korrekte måde at bære vildtet på viser sig ved, hvordan hunden indstiller sig på det vildt, der skal transporteres, det afhænger bl.a af hvor tungt vildtet er. Det betragtes som fejl, hvis hunden opsamler for kraftigt eller for afventende. Hvis hunden tygger i vildtet, skal det bedømmes som fejl og skal kommenteres særskilt.
- (3) Den korrekte aflevering viser sig ved, at hunden kommer glædeligt og villigt til føreren og uden kommando eller kun med en lav kommando, roligt sætter sig og beholder vildtet i munden, indtil den får ordren til at aflevere vildtet.
- (4) Anschneider, totengräber og hunde som tygger meget kraftigt i vildtet kan ikke bestå prøven.
- (5) Alle 3 apporterings- og afleveringsfag (hårvildt, and, fuglevildt) skal bedømmes enkeltvis. **Alle enkeltfag skal bedømmes med mindst "tilstrækkeligt" (3 point)**. Ud af disse karakterer skal beregnes gennemsnittet. Giver gennemsnittet ikke et helt tal skal der afrundes eller nedrundes. Hvis hunden i et af fagene får "mangelfuld" eller "utilstrækkelig" (0 point) eller "kan ikke bedømmes" dømmes apportering og aflevering med "utilstrækkelig" (0 point) eller "ikke prøvet."

11. Lydighed

- § 41 (1) Hunden viser over for sin fører, hvordan den kan føres, til gengæld skal føreren forlange lydighed af sin hund.
- (2) Lydighed uden berøring med vildtet viser sig i, hvordan hunden kan dirigeres under arbejdet og at hunden øjeblikkelig efterkommer førerens kommandoer (råb, fløjte eller tegn). Det viser sig også ved at hunden forholder sig roligt og ikke forstyrrende overfor sine medhunde og dermed beviser, at den under jagten ikke forstyrrer hundeføreren og medjægere.
- (3) Lydighed ved vildtberøring forlanges ikke. Hunde, som ikke kan påvirkes fra førerens side og derved umuliggør en afprøvning, og under bestemte omstændigheder forstyrrer hele prøven skal udelukkes fra den videre afprøvning.
- (4) Lydigheden skal bedømmes af alle dommerkomiteer.

12. Måden at jage på (Hals)

- § 42 Måden at jage (sporhals, sigthals, kan ikke afgøres, stum eller waidlaut) skal konstateres. Sporhals, sigthals eller den tavse jagt kan kun bedømmes på ræv eller hare. Det ved andet hårvildt viste hals skal særskilt kommenteres på karaktertavlen og påtegnes af den ordførende dommer.
- Henvisning: Bevisførelsen af hundens måde at jage på kan kun bruges som adgangskrav til Schweissprøven (Hunden skal enten jage med spor- eller sigthals).

13. Skudfasthed / Håndsky / Vildtsky

§ 43 (1) Afprøvning af hundens reaktion ved skud skal testes i henhold til VJP § 23.

(2) Stærkt skudsensible hunde, skudrædde og håndsky hunde skal dog i opdrættelsens interesse afprøves.

Bedømmelsesgrundlag og bedømmelse

- § 44 (1) Det i § 24 fastsatte bedømmelsesgrundlag gælder også i overført betydning i HZP'en under hensyntagen til de øgede krav. En vigtig opgave for dommeren er at finde frem til karakterfaste hunde med et behersket temperament, udsøgt findevilje og utrættelig arbejdsvilje.
- (2) De enkelte dommerkomiteer skal før det afsluttende fælles dommermøde fastlægge prædikat og point for de enkelte hunde i deres gruppe og prøvefag. En ændring derefter er ikke tilladt.
- (3) Pointtal for næse, førlighed og lydighed bedømmes sammen med dommerkomiteen for markarbejde.
- (4) Den gennemsnitlige pointtal i faget arbejdsglæde fastlægges under det fælles dommermøde.
- § 45 Hundene kan kun bestå prøven, hvis de i alle fag har opnået mindst "tilstrækkelig" (3 point)
- § 46 Alle hundeførere får udleveret et prøvebevis (i henhold til formlad 5)